

Thứ ngày

16/5/25

Họ và tên: Nguyễn Minh Chính

Lớp: 10A3

Trường: Trung tâm GDNN - GDTX huyện Thanh Trì

Đề bài: Viết báo cáo khoảng 600 chữ về đạo lý "Hiếu thân tôn sư"

Trong kho tàng đạo lý truyền thống của dân tộc Việt Nam, "Hiếu thân tôn sư" là một trong những giá trị cốt lõi đạo đức cốt lõi, góp phần hình thành nên nhân cách, phẩm chất của mỗi con người. "Hiếu thân" là lòng hiếu thảo với cha mẹ, ông bà - những người sinh thành, dưỡng dục ta nên người. "Tôn sư" là sự kính trọng, biết ơn đối với thầy cô - những người dạy dỗ ta tri thức, đạo lý làm người. Hai phẩm chất này từ lâu đã trở thành chuẩn mực đạo đức không thể thiếu trong lối sống của người Việt.

Đạo lý "Hiếu thân" bắt nguồn từ quan niệm sâu sắc rằng cha mẹ là người đã sinh ra và nuôi dưỡng chúng ta từ khi còn trong bụng mẹ cho đến khi trưởng thành. Không có công lao nào lớn hơn công lao sinh thành và nuôi dạy. Bởi vậy con cái phải luôn kính trọng, yêu thương, biết ơn và chăm sóc cha mẹ nhất là khi họ già yếu. Hiếu thảo không chỉ dừng lại ở việc nghe lời cha mẹ, mà còn là sự thấu hiểu nỗi vất vả âm thầm, là hành động biết chia sẻ gánh nặng, là biết tự hoàn thiện bản thân để không trở thành gánh lo trong cuộc đời của họ. Trong khi đó, tôn sư là sự trân trọng không chỉ dành riêng cho kiến thức, mà còn là thái độ biết ơn với những người dạy ta đạo làm người, truyền cho ta niềm tin, sự kiên nhẫn và bản lĩnh sống.

Em nghĩ rằng trong xã hội ngày nay, khi mọi thứ chuyển biến nhanh chóng và các giá trị truyền thống dễ bị phai mờ, thì việc sống có hiếu với cha mẹ, có kính với thầy cô lại càng cần được giữ gìn như một ngọn lửa thiêng liêng soi sáng tâm hồn.

Trong gia đình, em học cách quan sát và lắng nghe nhiều hơn. Trước đây, em chỉ làm việc ở nhà khi bị nhắc nhở, nhưng hiện tại, em chủ động dọn dẹp phòng nấu cơm phụ mẹ, tưới cây giúp ba, và tự sắp xếp thời gian học tập để cha mẹ không lo lắng. Em cũng đã học cách xin lỗi khi làm điều sai, điều mà trước kia em thấy rất khó. Một lần ba em bị tai nạn xe nhẹ, em đã nghỉ một buổi học để đưa ba đi khám và chăm sóc ông. Chính trải nghiệm đó khiến em nhận ra rằng, cha mẹ không chỉ cần sự hiếu thảo bằng lời nói, mà còn cần sự có mặt của con cái trong những lúc yếu lòng nhất. Với thầy cô, em thể hiện sự kính trọng qua thái độ học tập nghiêm túc. Em luôn đến lớp đúng giờ, giữ gìn trật tự và tập trung lắng nghe bài giảng. Em hiểu rằng, tôn trọng thầy cô không chỉ là lời nói cảm ơn hay chào hỏi, mà là cố gắng tiếp thu kiến thức họ truyền đạt, là biết sửa sai khi bị nhắc nhở. Vào dịp 20/11, thay vì tặng hoa hay quà, em viết một bức thư tay gửi đến cô giáo chủ nhiệm - người đã luôn đồng hành và thầy hiểu em trong những lúc khó khăn nhất. Lá thư ấy, cô đã đọc trước lớp và rưng rưng nước mắt. Khi ấy, em hiểu rằng sự thành công mới là món quà lớn nhất một học trò có thể dành cho người cô của mình.

Khi sống đúng với đạo lý "Hiếu thân tôn sư" em cảm thấy mình sống có ý nghĩa và trưởng thành hơn. Những

điều tưởng chừng nhỏ bé như một lời cảm ơn, một bữa cơm phụ mẹ nấu, một ánh mắt biết ơn thầy cô, ... đã giúp em kết nối sâu sắc hơn với những người xung quanh và với chính bản thân mình. Em nhận ra rằng sống đạo đức không phải là điều cao siêu, mà bắt đầu từ những lựa chọn hàng ngày: lựa chọn biết ơn, lựa chọn kính trọng, lựa chọn lắng nghe và chia sẻ.

Là một học sinh Trung học phổ thông - chuẩn bị bước vào đời, em hiểu rằng một người thành công không chỉ cần tri thức mà còn cần có nền tảng đạo đức vững chắc. Đạo lý "Hiên thân tôn sư" là một phần trọng tâm trong đời sống. Em sẽ tiếp tục trau dồi, giữ gìn và lan tỏa những giá trị tốt đẹp trong đời sống và học tập, để xứng đáng với những gì cha mẹ và thầy cô đã đặt niềm tin nơi em.